

Director:
ANDREU-AVELI ARTIS I TOMAS
 Editor: Diario Tele/eXpres, S. A.
 Redacció, Administració i Publicitat: Aragó, 390 - BARCELONA-13
 Apartat de Correus 1.525
 TELEX: 05784

Telèfons:
 225 05 26 — 225 40 65 — 225 44 87

Tallers:
 «Publicaciones Reunidas, S. A.»
 Aragó, 390 - Barcelona-13.
 Dipòsit legal: B. 23313/66

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
 Espanya, Andorra, Portugal, Filipines, Marroc i Amèrica (excepte Estats Units i Puerto Rico):

Semestre: 390 ptes. Any: 780 ptes.

Altres països:
 Semestre: 455 ptes. Any: 905 ptes.

Números endarrerits: 2 ptes. de recàrrec

Pagament anticipat per gir postal, xec, o transferència

En els preus de subscripció hi van inclosos els números extraordinaris

Les subscripcions començaran amb el primer número del mes següent al de la sol·licitud

Pàgs. 4, 5 i 6	BILBAO: CARA I CREU D'UNA CAPITAL ACTIVA, per Joaquim Casas
Pàg. 7	ELS MECANISMES DE LA PAU, per Frederic Roda
Pàg. 9	24 PANELLETS, 2 FRANCESOS I 1 ALMOGÀVER, per Manuel Nadal
Pàgs. 15 i 16	SIGUEM JOVES AMB EL DOCTOR PEDRO I PONS, per Sempronio
Pàgs. 18 i 19	DOS APUNTS SOBRE EL SEXE, per Octavi Fullat
Pàgs. 20 i 21	EL SAHARA, SENSE FOLKLORE NI EXOTISME, per Miquel Sellarès
Pàg. 23	L'OPOSICIÓ A L'EMBASSAMENT DELS «TRES PONTS», per Emili Giral
Pàg. 27	LES FAMOSES RECEPTES DE BAHÍ DE LA PERA, per Joan Perucho
Pàgs. 28 i 29	I.F.A.C. ACUT A SITGES, per Sebastià Estradé
Pàgs. 31 i 32	GÀBIA I OCELL, Memòries de Xavier Benguerel
Pàgs. 46 i 47	EMMA COHEN, per Àngel Casas

I totes les seccions habituals de la revista

pas a desnivell

l'esperit arrauxat i aventurer

per PERE CALDERS

EL Comitè de la F. A. O. reunit recentment a Roma, ha fet públic un informe que registra l'augment fabulós del consum de tabac gairebé a tot el món. La intensificació de les campanyes prevenint els fumadors dels perills que afronten ocasionalment, amb una estranya disciplina col·lectiva, un increment de la venda de cigarrets. En canvi, així que es va popularitzant la notícia que la pipa i el cigar no són tan perjudicials, el comerç d'aquests productes va de baixa.

Queda clar que l'hem errada: si les campanyes haguessin vingut després d'un estudi a fons de la conducta humana, les hauríem basades en la innocuïtat del tabac i, si molt convé, en les seves virtuts curatives. Si ho haguéssim fet així, és molt probable que a hores d'ara el tabac portaria la vida grisa i oblidada del poliòl d'aigua.

Els fets conviden a creure que el cafè ha conservat el seu prestigi gràcies al manteniment subtil de la seva mala fama. Per si o per no, encara es parla sovint d'allò de la «metzina lenta». Un gran diccionari enciclopèdic editat a Barcelona l'any 1888, en l'article corresponent diu: En dosis excessives, el cafè enerva, ocasiona cefalàlgia, vertigen, tremolor, embotament de les extremitats, nàusees, accessos de calor, una embriaguesa especial, insomni, alteracions de la vista i de l'oïda, deliri i narcotisme. És fantàstic! Deixant de banda la nostàlgica reflexió que el cafè del segle passat devia tenir una rara potència, resta en peu l'aurèola de la glòria pretèrita i es comprèn que el ciutadà d'avui, davant una tassa de cafè, experimenti la fascinant sensació de jugar-se-la.

L'ús creixent de les drogues deu comptar també amb el suport del mal que fan a la salut. Si es busquen altres motius, la cosa apareix confusa, perquè les declaracions dels científics i dels voluntaris que es droguen amb propòsits experimentals, més aviat encongeixen l'ànim. Les fotografies de gent drogada també inclinen a la prevenció. Es veu que, com a passar-ho bé, no es pot dir que es diverteixin. Queda, per tant, la poderosa crida del desafiament.

Al vi l'ha perjudicat molt la bona premsa que ha tingut; la idea que afavoreix el procés digestiu li ha fet molt de mal. Des que es va saber que els licors forts ataquen l'estómac, el sistema nerviós i el cervell, el consum del vi ha anat descendint fins i tot en els països que tradicionalment el produeixen. Com a variació sobre el tema, és interessant de remarcar que la desaparició progressiva dels herbolaris ha coincidit amb l'apogeu dels bars.

Totes aquestes reflexions, més aviat banals, han estat suscitàdes per una notícia divulgada fa poc. Es veu que hi ha un producte edulcorant, empleat sobretot en refrescos, que contribueix a la formació de tumors malignes. Als Estats Units, a Anglaterra i a Suïssa —de moment— ja l'han prohibit; aquí, alguns diaris, després de llançar la veu d'alarma, demanen a les autoritats sanitàries que facin pública la llista de les begudes que el contenen. És una proposta arriscadíssima. Ens exposem que unes marques determinades, les de la llista, comencin a desplaçar les altres a cavall d'una competència deslleial. O que sorgeixi un mercat negre de les aigües gasoses, com una aportació romàntica a l'embolic general progressiu.